

підлягає визнанню згідно з правовим договором, або у випадку, якщо судовий розгляд справи, за яким було винесене рішення, суперечить судовому розгляду, який розпочався раніше у Німеччині;

– якщо визнання рішення іноземного суду спричинить суперечність між основними принципами права, а особливо що стосується фундаментальних прав ФРН [3].

Як можна побачити, законодавством Німеччини передбачається досить суворе дотримання фундаментальних прав і свобод громадян, тому далеко не всі рішення іноземних судів, у т.ч. України можуть бути призначені до визнання та виконання, що, своєю чергою, означає, що за законодавством Німеччини визнання рішень українських судів здійснюється виключно згідно з німецьким Цивільним процесуальним кодексом.

За загальним правилом, у випадку, коли відсутній правовий договір між двома країнами про визнання та виконання рішень іноземних судів на території відповідної держави, то використовується загальний принцип міжнародного права – принцип взаємності. Даний принцип стосується передусім положення, що судочинством іноземної держави визнається та надається дозвіл на виконання судових рішень України, так би мовити, у відповідь на визнання та виконання Україною рішень судів цих держав.

Роблячи підсумки з цього питання доцільно зауважити, що між Україною та Федеративною Республікою Німеччина відсутній правовий договір про визнання та виконання рішень українських судів на території Німеччини, проте, не зважаючи на це, між нашими країнами наявний принцип взаємності, який стає в такій ситуації особливо актуальним. Якщо враховувати той факт, що в українській практиці є достатня кількість прикладів, коли суди визнавали та виконували рішення судів ФРН, то, згідно з принципом взаємності, німецька сторона також потроху починає впроваджувати виконання рішень української сторони на території своєї держави.

Список використаних джерел:

1. Визнання та виконання рішень іноземних судів та міжнародних комерційних арбітражів : компендіум / В.В. Комаров, І.О. Ізарова, С.О. Кравцов та ін.; за заг. ред. В.В. Комарова. Харків : Право, 2020. 668 с.
2. Алімов К.О. Зарубіжний досвід цивільного процесу Німеччини та Франції. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 6. 2017. С. 66-68.
3. Євтушенко О.І. Особливості визнання та виконання рішень іноземних судів : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2005. 210 с.

УДК 342.9

Лифлянич С.І., аспірант кафедри адміністративного та господарського права
(Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна)

СУБ'ЄКТИВНІ ПУБЛІЧНІ СЕРВІСНІ ПРАВА ПРИВАТНОЇ ОСОБИ: ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ

Встановлення змісту суб'єктивних публічних сервісних прав приватної особи вимагається здійснювати крізь призму визначення змісту компетенції органів державної влади та місцевого самоврядування. Ідея розвитку суб'єктивних публічних прав приватної особи є відносно новою для чинного законодавства України, тривалий час залишалась більше як певним орієнтиром до визначення стратегії розвитку держави.

Серед памяток історії держави та права України, де було вперше відображено ідею суб'єктивних публічних прав, варто віднести статті гетьмана Запорізького війська Богдана Хмельницького 1654 року, де йшлося про таке: «Б'ють чолом великому государеві цареві і великому князеві Олексію Михайловичу, <...> Богдан Хмельницький

Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023

гетьман Запорізького війська і весь мир християнський російський, аби його царське величство пожалував їх тим (дав їм те), про що битимуть чолом (проситимуть) посланики їх, а вони його царському величеству служитимуть вівіки в усім, що їх государ повелить» [1, с. 265].

Однак звичайно, спостерігаються підходи ряду науковців, що визначають, що суб'єктивні публічні права виникають ще за часів давньоримської держави [2, с. 89].

В цілому як базис для сучасного розуміння концепції суб'єктивних публічних прав приватної особи має розглядатися проголошена та нормативно закріплена доктрина природних прав людини, що розуміються як невід'ємні та непорушні інтереси та потреби, одним із засновників якої був Генрих Дернбург [3, с. 100]. В основу теорії інтересу як філософсько-правової категорії походження суб'єктивних публічних прав, на думку Рудольфа фон Ієринга, має покладатися наявність певної потреби, задоволення якої є можливим шляхом унормування суспільних відносин, відносин із взаємодії людини, суспільства та держави. Р. Ієринг наголошував, що суб'єктивне право – це і є «юридично захищений інтерес» [4].

Саме ідея інтересу має бути покладена в основу змісту суб'єктивних публічних прав. Публічний інтерес визначається як природний нормативно закріплений інтерес особистості. Отже, філософсько-історичний ретроспективний аналіз понять «суб'єктивні публічні права» та «суб'єктивні публічні сервісні права» дозволяє зробити висновок про їх реалізацію нормативного закріплення механізму досягнення пропорційності та балансу приватного та публічного в сфері владно-управлінських відносин.

Беззаперечно, реалізація та зміст суб'єктивних публічних прав розглядається через створення належного теоретико-методологічного, практичного та праксеологічного підґрунтя, що стане предметом подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Статті Богдана Хмельницького (1654). В кн.: Історія вчень про право і державу: хрестоматія для юрид. вищ. навч. закл. і ф-тів. авт.-уклад. Г.Г. Демиденко; за заг. ред. О.В. Петришина. 4-те вид., доп. і змін. Х.: Право, 2011. С. 265-272
2. Чуб А.В. Суб'єктивні публічні права приватної особи як інститут адміністративного права. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2020. № 5. Том 31 (70). С. 89-93.
3. Дернбург Г. Пандекты: Общая часть. Т. 1. пер. с нем. Г. Фон Рехенберг; под ред.: П. Соколовский. М.: Унив. тип., 1906. 481 с.
4. Рудольф Ієринг. Борьба за право (1872). В кн.: Історія вчень про право і державу: хрестоматія для юрид. вищ. навч. закл. і ф-тів / авт.-уклад. Г.Г. Демиденко; за заг. ред. О.В. Петришина. 4-те вид., доп. і змін. Х.: Право, 2011. С. 563-567.

УДК 342.9

Мачуський О.М., суддя

(Індустріальний районний суд міста Дніпропетровська, м. Дніпро, Україна)

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ РИЗИКАМ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ РЕЧОВИХ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО

Одним із видів контролю під час надання публічних послуг щодо запобігання корупційним ризикам у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно є громадський контроль. Даний контроль здійснюється об'єднаннями громадян та самими